

## **Εγκύκλιος Μητροπολίτη Κονίτσης για την 28η Οκτωβρίου: Έτσι ξεκίνησε το Έπος του 1940 - 41**

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης



Το χρονικό των γεγονότων που οδήγησαν στο «ΟΧΙ» του Πρωθυπουργού Ιωάννη Μεταξά και στην έναρξη του Έπους του 1940-1941 περιγράφει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέας μέσα από τη φετινή Εγκύκλιο του για την Εθνική Επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940.

Παράλληλα στην Εγκύκλιο του ο Σεβασμιώτατος επισημαίνει, μεταξύ άλλων, ότι «ή Ελλάδα μας απέσπασε τόν παγκόσμιο θαυμασμό» δικαιολογημένα «γιατί ό άγώνας εκείνος είχε τήν προστασία τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,

όπως έχουν βεβαιώσει οι ήρωες του θρυλικού Έπους του 1940».

## **Αναλυτικά η φετινή Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέα για την Εθνική εορτή της 28ης Οκτωβρίου:**

**Θέμα: «Λοιπόν, έχουμε πόλεμο»: Έτσι ξεκίνησε τό Έπος του 1940 - 41**

Άγαπητοί μου Χριστιανοί,

**-Α-**

Στίς τρείς τά ξημερώματα τής 28ης Οκτωβρίου 1940, ένα αὐτοκίνητο σταμάτησε μπροστά στό σπίτι του Πρωθυπουργοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ στήν Κηφισιά. Ὁ ἀστυφύλακας ἀσφαλείας, μή μπορῶντας νά διακρίνη ποιός ἀκριβῶς ἦταν ὁ ἐπισκέπτης, ἀνήγγειλε λανθασμένα τόν πρεσβευτή τής Γαλλίας. Ὁ Μεταξᾶς δέχθηκε τόν ξένο διπλωμάτη, πού ἦταν, ὅμως, τής Ἰταλίας ὁ πρεσβευτής, ὁ Ἐμμανουέλε Γκράτσι. Ἐκάθησαν καί οἱ δύο στό μικρό σαλονάκι τής εἰσόδου. Ὁ Γκράτσι ἀφηγεῖται: «Ὁ κυριότερος λόγος, πού μέ κάνει νά θεωρῶ τήν περίοδο ἀπό 15 Αὐγούστου (τορπιλλισμός τής «ΕΛΛΗΣ») μέχρι 28 Οκτωβρίου 1940, ὡς τήν πιό σκληρή ἀπό ὅσες πέρασα στή ζωή μου». «Ὁ Μεταξᾶς εἶχε φορέσει μιά σκούρα μάλλινη ρόμπα, ἀπό τόν γιακά τής ὁποίας φαινόταν ἕνα μετριότατο βαμβακερό νυκτικό ... Μόλις καθήσαμε ..., χωρίς ἄλλα λόγια του ἔδωσα τό κείμενο (του τελεσιγράφου). Ὁ Μεταξᾶς ἄρχισε νά διαβάζει. Τά χέρια πού κρατοῦσαν τό χαρτί ἔτρεμαν ἑλαφρά, καί μέσα ἀπό τά γυαλιά ἔβλεπα τά μάτια, νά βουρκώνουν, ὅπως συνήθιζε ὅταν ἦταν συγκινημένος. Ὅταν τελείωσε τήν ἀνάγνωση, μέ κοίταξε κατά πρόσωπο καί μου εἶπε μέ φωνή λυπημένη ἀλλά σταθερή: **“Λοιπόν, έχουμε πόλεμο”**». **Αὐτό, ἀκριβῶς, ἦταν τό ἐπίσημο ΟΧΙ.**

**-Β-**

Συνεχίζοντας ὁ Γκράτσι δηλώνει, ὅτι «τή στιγμή ἐκείνη τό καθῆκον του ἀξιώματός μου μου φάνηκε σταυρός, ὄχι μόνο θλιβερός, ἀλλά καί ταπεινωτικός, ὅταν ἄκουσα τά λόγια του πρεσβύτη» Πρωθυπουργοῦ, ὁ ὁποῖος «τήν ὑπέρτατη ἐκείνη στιγμή, προτιμοῦσε νά διαλέξει γιά τήν πατρίδα του (τήν Ἑλλάδα) τόν δρόμο τής θυσίας καί ὄχι τόν δρόμο τής ἀτιμώσεως. **Ἐποκλίθηκα μπροστά του μέ τόν βαθύτερο σεβασμό καί βγήκα ἀπό τό σπίτι του**». (οἱ ὑπογραμμίσεις δικές μας).

Ὁ Ἕλληνας Πρωθυπουργός, χωρίς νά χάση καθόλου καιρό, ἐνημέρωσε ἀμέσως τόν Βασιλέα Γεώργιο Β΄, τόν Ἀντιστράτηγο Ἀλέξανδρο Παπάγο, τούς Ὑπουργούς καί ἄλλους ἀρμόδιους παράγοντες. Κατέβηκε γρήγορα στήν Ἀθήνα καί ἀμέσως συνεκάλεσε τό Ὑπουργικό Συμβούλιο, τό ὁποῖο, σύσσωμο ἐνέκρινε τό Διάταγμα τῆς Ἐπιστρατεύσεως. Ὁ Μεταξᾶς, λέγοντας «ὁ Θεός νά σώσῃ τήν Ἑλλάδα», καί κάνοντας τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ, ὑπέγραψε πρῶτος τό κείμενο. Τό ἴδιο ἔκαναν, βαθειά συγκινημένοι κι' αὐτοί, ὅλοι οἱ Ὑπουργοί. **Ὁ Ἑλληνοϊταλικός πόλεμος, ἄρχιζε ὅπως τόνιζε καί τό πρῶτο πολεμικό ἀνακοινωθέν: «Αἱ ἰταλικαί στρατιωτικά δυνάμεις προσβάλλουν ἀπό τίς 5:30 σήμερον τά ἡμέτερα τμήματα προκαλύψεως τῆς ἑλληνοαλβανικῆς μεθορίου. Αἱ ἡμέτεραι δυνάμεις ἀμύνονται τοῦ πατρίου ἐδάφους».**

-Γ-

Στό μεταξύ, ὁ Λαός πού εἶχε πληροφορηθῆ τήν Ἰταλική Ἐπίθεση ἀπό τίς ἔκτακτες ἐκδόσεις τῶν Ἐφημερίδων καί ἀπό τίς σειρήνες, ξεχύθηκε στούς δρόμους, πού πλυμύρισαν ἀπό Σημαῖες Ἑλληνικές. Μά τί ἦταν αὐτό; Πανηγύρι, χαρά, τρέλλα, ἐνθουσιασμός! Κι' ὅπως πάλι μᾶς πληροφορεῖ ὁ Γκράτσι: «Ὁ τορπιλλισμός τῆς «ΕΛΛΗΣ» ἐπέτυχε ὅ,τι δέν εἶχε κατορθώσει νά ἐπιτύχει οὔτε ἡ ἐκστρατεία ἀπειλῶν καί ὕβρεων τοῦ Ἰταλικοῦ Τύπου, τήν ἀπόλυτη, δηλαδή, σύμπνοια τοῦ λαοῦ ... Ἡ Ἰταλική Κυβέρνηση μποροῦσε νά ὑπερηφανεύεται, γιατί εἶχε κατορθώσει νά συσπειρώσει σέ μιά ἄρραγῆ ψυχική ἐνότητα, ἕνα λαό βαθειά διηρημένο ἀπό ἀγεφύρωτες πολιτικές διαφορές καί ἀπό βαθειά καί παλιά πολιτικά μίση, γιατί εἶχε ἐμπνεύσει τήν γενναία καί ἀκλόνητη ἀπόφαση νά πεθάνει, ἐν ἀνάγκη, γιά τήν πατρίδα του». Οἱ λαϊκές ἐκδηλώσεις κορυφώθηκαν, ὅταν ὁ Βασιλεὺς καί ὁ Πρωθυπουργός ἔκαναν τήν ἐμφάνισή τους στούς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν. Κι' ὅταν ὁ Στρατός μας πέρασε στήν ἀντεπίθεση καί ἄρχισε νά ἀπελευθερώνῃ τήν μιά μετὰ τήν ἄλλη τίς Ἑλληνικές πόλεις τῆς Βορείου Ἡπείρου, **ἡ Ἑλλάδα μας ἀπέσπασε τόν παγκόσμιο θαυμασμό!**

-Δ-

Καί δικαιολογημένα. Γιατί ὁ ἀγώνας ἐκεῖνος εἶχε τήν προστασία τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅπως ἔχουν βεβαιώσει οἱ ἥρωες τοῦ θρυλικοῦ Ἔπους τοῦ 1940. Γι' αὐτό, κι' ὕστερα ἀπό κάθε νίκη τοῦ Στρατοῦ μας, ἐγέμιζαν οἱ Ναοί ἀπό κόσμο, πού μέ δάκρυα εὐγνωμοσύνης ἔσπευδε νά εὐχαριστήσῃ τήν Παναγία,

τήν Ὑπέρμαχο τοῦ Ἔθνους μας Στρατηγό.

**Ὡραῖες ἡμέρες, ἠρωϊκές, γεμᾶτες χάρη καί χαρά, ἀλλά καί ἐθνική ὑπερηφάνεια.** Ἄμποτε νά δώση ὁ Κύριος νά μή σβήσουν ποτέ αὐτά τά συναισθήματα ἀπό τίς καρδιές τῶν Ἑλλήνων καί, μάλιστα, τῶν νέων μας, πού εἶναι ἡ χρυσεῖ ἐλπίδα τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Ἔθνους.

Χρόνια πολλά, ἅγια καί εὐλογημένα γιά ὅλους.

Διάπυρος πρὸς Χριστόν εὐχέτης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης ΑΝΔΡΕΑΣ